

Laboratorij za načrtovanje integriranih vezij

Univerza v Ljubljani
Fakulteta za elektrotehniko

Digitalni Elektronski Sistemi

Osnove jezika VHDL

5. del: razvoj in simulacija večjih vezij

I

Hierarhično načrtovanje

- ▶ Veliko vezje razdelimo na posamezne gradnike
 - ▶ komponente
- ▶ Večkratna uporaba delov vezja
 - ▶ podprogrami
- ▶ Vnaprej pripravljeni gradniki
 - ▶ knjižnice in paketi

▶

Komponente

- ▶ Model vezja je sestavljen iz para entity-architecture
- ▶ Modele vezja lahko povezujemo med seboj, tako da v opis vezja vključimo vezja kot komponente
 - ▶ takšen princip uporabljamo pri risanju sheme vezja
- ▶ Hierarhično načrtovanje
 - ▶ celotno vezje je sestavljeno iz komponent, ki so spet lahko zgrajene iz komponent...

▶

Deklaracija komponent

- ▶ Komponente deklariramo na začetku arhitekturnega stavka (pred begin)
- ▶ Navedemo ime komponente in zunanje priključke (stavek port)

```
architecture struktura of test is
  component reg is
    port ( d : in std_logic_vector(7 downto 0);
          clk, en : in std_logic;
          q : out std_logic_vector(7 downto 0) );
  end component;
begin
```

▶

Vključevanje komponente

- ▶ Komponento vključimo v vezje s stavkom port map
 - ▶ vsaki komponenti damo enolično oznako
 - ▶ v oklepaju navedemo povezave

```
begin
  r1: reg port map (d=>data, clk=>clk, en=>en1, q=>data_reg);
  r2: reg port map (d=>data, clk=>clk, en=>en2, q=>op_reg);
  ...
end struktura;
```

▶

Vključevanje komponent (2)

```
oznaka: ime_komp port map (sk1=>sv1, sk2=>sv2, sk3=>open);
```

- ▶ Oznaka predstavlja ime dela vezja
 - ▶ oznake uporabljamo za poimenovanje procesov, komponent in ostalih gradnikov vezja
- ▶ Ime komponente je ime iz entity stavka
- ▶ Povezovanje: najprej navedemo ime signala na komponenti, ki ga priredimo signalu v vezju
 - ▶ če kakšen signal ni povezan, uporabimo open

▶

Uporaba parametrov

- ▶ S parametri modeliramo družino vezij s podobno zgradbo
- ▶ Modeliramo spremenljive zakasnitve v vezju
 - ▶ zakasnitve so odvisne od tehnologije
- ▶ Modeliramo vezja s ponavljajočo strukturo
 - ▶ določimo velikost strukture v obliki parametra
- ▶ Modeliramo delovanje vezja
 - ▶ naredimo splošen model, ki mu natančno delovanje določimo s parametri

Deklaracija parametrov

- ▶ Parametre deklariramo s stavkom **generic**
 - ▶ parametre lahko uporabimo v port stavku in v arhitekturnem delu opisa vezja
 - ▶ pri deklaraciji navedemo privzeto vrednost

```
entity reg is
  generic (n: integer := 8);
  port ( d : in std_logic_vector(n-1 downto 0);
        clk, en : in std_logic;
        q : out std_logic_vector(n-1 downto 0) );
end reg;
architecture opis of reg is
  ...
```


Vključevanje vezij s parametri

- ▶ Uporabimo stavka **port map** in **generic map**
- ▶ Vrednost parametra določimo za vsako inštanco posebej
 - ▶ parametri se prenašajo po hierarhiji komponent
- ▶ Če ne uporabimo stavka **generic map**, se vzame privzeta vrednost parametra

```
r1: reg generic map (n => 2)
  port map (d=>data, clk=>clk, en=>en2, q=>op_reg);
r2: reg port map (d=>data, clk=>clk, en=>en1, q=>data_reg);
```


Vezja z regularno strukturo

- ▶ Določene vrste vezij imajo regularno strukturo
 - ▶ register je sestavljen iz vrste flip-flopov
 - ▶ seštevalnik je iz vrste polnih seštevalnikov
 - ▶ paralelni množilnik in delilnik sta iz seštevalnikov
 - ▶ sistolična polja so iz matrike procesnih elementov
- ▶ Pri sestavljanju vezij z regularno strukturo uporabimo zanko za vključevanje komponent
 - ▶ z uporabo zanke je opis ponavljajoče se strukture zelo kompakten
 - ▶ lažje parametriziramo strukturo

Stavek generate

- ▶ S stavkom **generate** naredimo zanko v kateri določimo inštanco komponent
- ▶ Znotraj zanke uporabljamo indeks (npr. *i*), ki ga ni potrebno posebej deklarirati
- ▶ Primer: iz 4 flip-flopov naredimo register

```
dreg: for i in (0 to 3) generate
  gen_reg: dff port map (d=>din(i), clk=>clk, q=>qout(i));
end generate;
```


Podprogrami

- ▶ Podprograme uporabljamo za opis delov vezja, ki jih večkrat vključimo v celotno vezje
 - ▶ uporabimo jih za opis podvezij, podobno kot komponente
- ▶ Podprogram je sekvenčno okolje
 - ▶ znotraj podprograma uporabljamo enake stavke kot znotraj procesnega okolja
- ▶ Pri deklaraciji navedemo zunanje signale in spremenljivke
 - ▶ navedemo vrsto, ime, smer in tip signala/sprem.

Opis podprograma

- ▶ Podprogram definiramo znotraj arhitekturnega stavka (pred begin)
- ▶ Primer: opis flip-flopa v obliki podprograma

```
architecture struktura of test is
  procedure dff (signal d, clk : in std_logic;
                signal q, qn : out std_logic) is
  begin
    if rising_edge(clk) then
      q <= d;
      qn <= not d;
    end if;
  end procedure;
begin
```

Klic podprograma

- ▶ Podprogram kličemo v arhitekturnem stavku

```
architecture struktura of test is
  procedure dff (signal d, clk : in std_logic;
                ...
  begin
    dff(clk => clk, d => s1, q => r1, qn => open);
    ...
```

- Definiramo lahko podprograme z različnimi argumenti (število in tip) in enakim imenom
 - prevajalnik iz klica ugotovi, katero verzijo potrebuje

Knjižnice in paketi

- ▶ V knjižnicah in paketih hranimo modele, ki jih pogosto uporabljamo pri načrtovanju vezij
 - ▶ podprogrami, podatkovni tipi, konstante...
- ▶ Uporabljamo lahko vgrajene knjižnice (IEEE, STD) ali pa knjižnico naredimo sami
- ▶ Knjižnice vključujemo na vrhu opisa vezja
 - ▶ work je privzeto ime knjižnice v katero prevajamo vezja

```
library work;
use work.ime_paketa.all;
...
```

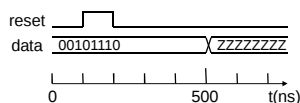
Simulacijski pripomočki

- ▶ Za simulacijo kompleksnih vezij naredimo testno okolje (Test Bench)
- ▶ Testno okolje vključuje testirano vezje kot komponento
- ▶ Za generiranje stimulatorjev (vhodov v vezje) uporabljamo VHDL konstrukte brez omejitev
 - ▶ definiramo časovno spreminjanje signalov
 - ▶ uporabljamo IO funkcije za branje in zapis datotek
 - ▶ uporabljamo stavke za izpis poročil med simulacijo

Časovno spreminjanje signalov

- ▶ Signalu lahko priredimo več dogodkov, ki so vezani na čas

```
reset <= '0', '1' after 100 ns, '0' after 200 ns;
data <= "00101100", "ZZZZZZZZ" after 500 ns;
```


Generiranje periodičnih signalov

- ▶ Za generiranje ure uporabimo procesno okolje brez seznama signalov in stavke wait for
 - ▶ proces se izvaja, dokler ga ne ustavimo z wait

```
GEN_URE: process
begin
  clk <= '0';
  wait for 50 ns;
  clk <= '1';
  wait for 50 ns;
end process;
```

```
GEN_URE: process
begin
  if endsim=false then
    clk <= '0';
    wait for 50 ns;
    clk <= '1';
    wait for 50 ns;
  else wait;
  end if;
end process;
```

Uporaba datotek

- ▶ Vrednosti signalov lahko preberemo iz datoteke ali zapišemo v datoteko
 - ▶ povezava simulacije z zunanjimi programi
- ▶ V testno strukturo vključimo paket TEXTIO, kjer so definirane funkcije
 - ▶ funkcija za odpiranje datoteke: `file_open()`
 - ▶ funkciji za branje: `read()`, `readline()`
 - ▶ funkciji za pisanje: `write()`, `writeline()`
 - ▶ zapiranje datoteke: `file_close()`

Poročila

- ▶ V testnem okolju preverjamo stanje (`assert`) in izpišemo opozorilo (`report`)
- ▶ Med simulacijo se izpišejo opozorila
 - ▶ določimo lahko stopnjo opozorila (`note`, `warning`, `error`, `failure`)

```
assert q='0' and qn='0'  
report "Flip-flop ne deluje pravilno"  
severity error;
```

